

عنوان مقاله:

بررسی صلاحیت دادگاه های ایران نسبت به جرایم تبعه غیر ایرانی علیه ایرانی در خارج از ایران (صلاحیت شخصی منفعل در حقوق ایران)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق کیفری، دوره 5، شماره 16 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

ابوالحسن شاکری - دانشیار حقوق کیفری و جرم شناسی دانشگاه مازندران. (ویسنده مسیول)

حسن خان احمدی - دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

بعد از یک سده قانون گذاری، صلاحیت مبتنی بر تابعیت ایرانی بزه دیده، در قانون مجازات اسلامی ایران مصوب 1392 وارد شد و به موجب ماده 8 در جرایم مستوجب مجازات های حدود، قصاص و دیات، دادگاه های ایران بدون هیچ قید و شرطی صالح به رسیدگی به این نوع جرایم ارتكابی در خارج از کشور توسط اتباع خارجی علیه اتباع ایرانی می باشند و تعزیرات منصوص شرعی را هم باید با لحاظ تبصره ماده 115 این قانون به آن الحاق کرد، ولی در خصوص جرایم تعزیری غیر منصوص شرعی، به شرط مجرمیت متقابل و عدم محکومیت مرتکب در کشور محل وقوع جرم، دادگاه های ایران صالح به رسیدگی هستند. به علاوه، بزه دیده در زمان طرح شکایت و حتی تا ختم رسیدگی هم باید تابعیت ایرانی خود را حفظ کند. از نظر شمول یا عدم شمول مرور زمان و همچنین مدت زمانی که جرم مشمول مرور زمان می شود در صورتیکه مرتکب در ایران تحت تعقیب قرار گیرد، قانون ایران ملاک عمل خواهد بود و مبدا شروع، از زمانی است که مجرم در ایران یافت یا به ایران اعاده میگردد، نه از زمانی که جرم واقع شده است. اگر جرم ارتكابی در خارج از کشور توسط اتباع خارجی علیه اتباع ایرانی در آب های آزاد یا سرزمین هایی که هیچ کشوری در آنجا حاکمیت ندارد اتفاق بیفتد، دادگاه های ایران صرفاً در خصوص جرایم تعزیری غیر منصوص مجاز به اعمال صلاحیت نیستند.

کلمات کلیدی:

بزه دیده، تابعیت، دادگاه، جرم، صلاحیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/681704>

